

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 13

15. JULI 1938

10. ÅRGANG

Misjonen i China og India.

Brev fra Thuen og Bjerva.

Elskede venner!

Faller tusen ved din side og ti tusen ved din høire hånd, til dig skal det ikke nå. (Salm. 91, 10.)

Dette var ordet vi fikk ifra Herren når vi søkte hans hjelp, og det har bokstavelig gått i oppfyllelse. Våre hjerter er fulle av takk til Gud som har vært så trofast mot oss, han har gitt oss råd med sitt øie og ledet oss stykke for stykke. Priset være hans velsignede navn!

Lite ante vi den fare som hang truende over oss da Herren talte til mig om å reise til Ta Chiang 50 li ifra oss, til noen kjære venner vi har der, de hadde flere ganger bedt str. Thuen og mig å komme, og besøke dem. Men det er jo alltid så meget å gjøre så jeg syntes jeg hadde ikke tid å reise da, men fredag, en av de siste dagene i oktober, talte Gud så klart til mig at vi skulde reise på mandag. Så sendte jeg en mann ut for å leie vogn til oss. Det var stille og fredelig omkring oss, og vi tenkte å være borte en 3—4 dager. Mandag morgen reiste vi, og hadde ikke kommet mer enn vel halvveis da vi hører kanontorden og ser røk. Jernbanelinjen blev sprengt i luften, vi møtte 10 tusen soldater som var på vei til Tai Yuan fu. Vi kom godt og vel frem til Ta Chiang kl. 8 om aften, da vi blev heftet flere timer på grunn av soldatene, ellers skulde vi ha vært der ved 3—4 tiden på eftermiddagen. Kommet frem får vi høre om alle flyktningene som strømmet inn til misjonsstasjonen fra landsbyene rundt omkring. Ja, i denne tiden har misjonsstasjonene vært et tilfluktsted. Onsdag morgen, ut på formiddagen, kommer det bud til oss fra politichefen i Ching Yuan som er kristen om å forlate Ta Chiang hurtigst mulig da Ta Chiang lå midt imellem to jernbanelinjer og

det vilde bli en krigsfront der. Vi talte om saken med søstrene om de vilde være med oss tilbake til Ching Yuan. Vi blev enige om å legge denne saken frem for Gud, og lovet være hans navn, han har et åpent øre for sine barns rop. Han trøstet våre hjerter med disse ord, at vi skulde stå stille og se Herrens frelse. Vi sendte bud tilbake til politisjefen og takket for hans hjelp, men vi følte Guds ledelse i å bli hvor vi var, og det viste sig at det var det beste. Gud hadde faderlig omsorg for oss. «Faller tusen ved din side, og titusen ved din høire hånd, til dig skal det ikke nå. Med flyvemaskinene over hode på oss lastet med bomber, følte vi oss allikevel trygge i Herrens hånd. Gud fylte våre hjerter med en underbar fred. Den 1. og 2. nov. blev Tai Yuan fu bombardert. Enda vi var 90 li ifra kunde vi høre det fryktelige drønnet. Vindusrutene klirret. Hvad som fulgte efter kan ikke her skrives, folk flyktet i panikk ut fra sine hjem. Disse jordiske ting var ingenting da. De som kunde løpe, gjemte sig i fjellene, mange frøs og sultet ihjel.

Venner, dere kan ikke sette dere inn i hvilket hav av sorg og elendighet som fulgte i de følgende uker og måneder.

Efter Tai Yuan fu blev inntatt gikk veien sydover mot Tai Yuan Hsien og Ching Yuan, hvor vi har vårt arbeide. Mange var de tårer og bønner som steg op til vår himmelske far i de dage, for de kjære troende og at Gud måtte bevare misjonsstasjonene. Vi visste ikke hvordan de troende hadde det, de værste rykter gikk. Vi vilde så gjerne gå tilbake, men ingen turde gå med oss og leie en vogn var umulig, da alle hester og vogner blev tatt til krigsbruk. Men, så en dag, efter å ha vært i Ta Chiang 3 uker, kommer 2 av våre evangelister fra Ching Yuan. Vi kan ikke beskrive vår glede når vi

fikk høre at alle de troende var i behold. Ikke én var drept og ikke én hadde mistet noen ting.

Nu visste vi at alt var bra i Ching Yuan hvad misjonsstasjonen og de troende angår, men så kom spørsmålet: Undres hvordan de har det i Tai Yuan Hsien?

Vi visste heller ikke hvordan str. i Chiao Chieng hadde det. Str. Brundtland og Frellumstad. — Neste dag gjorde vi oss ferdig til å gå tilbake med våre evangelister. Vi gikk 60 li. Gud underbart bevarte oss på veien. Det var nok nærmere 70 li vi gikk den dagen da vi gikk omveier for ikke å møte soldatene, men gledet over at Gud så underbart hadde bevart alle de troende utfylte både tretthet og såre ben. Vi kan ikke nok prise Gud for hans uendelige godhet.

Fikk sendt bud til søstrene i Chiao Chieng og Gud hadde også der våket over sine. I Tai Yuan Hsien var misjonsstasjonene på en forunderlig måte blitt bevart, likeledes de troende. Må Gud velsigne eder kjære venner som så trofast har holdt oss oppe på bønnens arme, i disse 8 måneder. Har kjent en underbar fred og hvile i våre hjerter. Vi har ikke fått post fra hjemlandet i denne tiden, men vår himmelske Fader har sørget så forunderlig for oss.

Str. Brundtland og Frellumstad har vært med oss i Tai Yuan Hsien de siste 3 måneder, da det har vært mere urolig i Shiao Ch'eng. — vi håper at det snart må bli roligere forhold. Vi har allikevel under hele tiden kunnet ha møtene gående, især i Ching Yuan og i landsbyene, og Gud har velsignet oss.

Må så Gud velsigne dere kjære venner, hold oss fremdeles oppe på bønnens arme.

Hjertelig hilsen

Asta Thuen,
Alfhild Bjerva.

Brev fra Dørum og Karlson.

Yuan Shih Hsien, Hopen,
den 27. mai 1938.

Kjære broder i Herren,

Jesus vår fred!

Vil skrive noen ord og få si et hjertelig takk for kr. 50.00 som De hadde sent inn til vår kasserer J. Bruu og som kom oss ihende igår.

Det var så overraskende og på samme tid veldig opmuntrende. Herren velsigne hver glad giver.

Vil på samme tid også takke for «Misjons-Røsten» som regelmessig kommer hit ut.

Vi er glad for å kunne meddele venner derhjemme at vi, tross farer og mange vanskeligheter som møter herute, dog er bevart. Herrens mis-kunnhet har holdt oss oppe.

Undertiden har våre hjerter bevet og vi kan ikke si annet enn at det har sett mørkt ut, men så har vi følt de evige armers favntak, og vår herlige Frelser har hvisket sin dype trøst inn i våre urolige hjerter.

Vi har høstet mange dype og herlige erfaringer på Guds trofasthet.

Forleden dag følte vi som bølge-ne skulde overskylle oss og vi bestemte oss nesten til å gå herfra. Men så blottet Herren sin mektige arm til frelse og utfrielse. Vi fikk et herlig bønnensvar. Ære være Jesus!

Så nu fortsetter vi her så lenge vi kan. De kjære troende behøver oss nettop nu, og vi søker å opmuntre dem med Guds ord.

Vi kan ikke gå ut i byene, men evangelistene besøker utpostene og holder møter.

Søndagsmøtene her på stasjon er nu bedre besøkte. Det var en tid som folk ikke våget å komme inn til byen her på grunn av de utrygge forhold. Det er jo fremdeles meget utrygt og vi to utlendinger kan slett ikke gå til landsbyene.

Det har vært og er fremdeles grusomt med røverne. De eier ingen barmhjertighet, så det er skrekkelig å falle i deres hender.

Ja, her kunde vi fortelle de mest grusomme ting, men det er best å tie i denne tid.

Vi forstår dog nesten ikke hvor-

dan folk skal komme igjennem. O, hvilken lidelse og nød!

Og så dyrt som alt blir. Prisene stiger forferdlig og tilslutt kanskje det ikke er noe å få kjøpt.

Ja, her kunde behøves å hjelpe.

De troendes ansikter lyser op da vi forteller om det himmelske hjem, hvor der aldri skal finnes rum for nød og sorg.

Ja, det er en velsignet trøst for pilegrimene når veien synes så trang da å vite at der venter et hjem for de frelste på jord, som Jesus har kjøpt til sin brud.

Kanskje meget snart ringer hjem-landsklokkene inn til den evige fred.

Hvor vi ønsker at de troende må bli bevart gjennom alt så de må være rede til borttrykkelsen. Bed inderlig for arbeidet, kjære venner!

Vi håper at evangeliets døre må få være åpne herute. Å, om det måtte komme en gjennomgripende vekkel-se; så både høi og lav måtte i støvet for Gud, da vilde det isannhet bli fred.

*

29. mai.

Har for en stund siden avsluttet møte for kvinnene. I formiddag hadde vi samlet møte for både menn og kvinner. Gud var oss nær og det kjentes så herlig å få ophøie Ham. Vi leste i kor Nahum 1, 7. Det er om å gjøre å få Guds ord inn i hjer-tene, og dette bibelvers er jo så sje-lestyrkende. Ja, hvor dyrebart når det sier: «Ja, og amen» i ens hjerte! Vi har jo så personlig oplevet dette skriftsted, og derfor er det en fryd å kunne få peke på Jesus. Han som kan løfte bort alle tunge byrder. Ved synet på Ham blir sjelen frimo-dig, tross trengsler, farer og all elen-dighet som man blir vidne til her-ute.

Når alt går med da er det meget lett å lovsynge og høilydt prise Her-ren, men så kommer stormene, og da prøves vi og det vil vises hvor dypt vi er rotfestet i Herren.

Vi har noen nydelige hvite liljer her. De står alltid i skyggen, og om aften efter mørket har falt på så ut-sender disse liljer den mest yndige duft. De står der så hvite og rene og dufter i mørket.

Å må vi sprede Kristi vellukt omkring oss, selv om skyggene og mørket faller over vårt livs vei!

Ja, så må da ikke dette brev bli lenger, det vil opta for meget spalte-

rum. Her kunde være så uende-meget å skrive, men — — fra hedenskape-ers vilde ha last.

Vil slutte med de varmeste fre-hilsener til alle kjære misjonsven-ner så langt «Røsten» når.

Eders i Jesus og for Hans sak,
Margrete Dørum,
Hilma Karlson.

Brev fra Desmond.

15. A. St. Marks Rd. Opposite Imperial Bank, Bangalore, India.

Våre elskede venner!

Jesu fred!

«Og da Han så at de var i nød med de rodde, ti vinden var dem imot kom han til dem ved den fjerde netevakt vandrende på sjøen.»

Mark. 6, 48

Jesus ser alltid vårt slit og nød her i verden. Somme tider ser det se ut som Han har glemt oss men Han er nærmest da. Motvinden i livet er uten tvil i Guds kjærlig-hets hemmelige råd, og når reisen over skal vi se livets kart og grunn-en hvorfor seilassen ofte var full av stormer og motvinder.

Tiden går så fort og det er mer over fire måneder siden vi sist sent vårt sirkulerende brev. Vi har dog ikke glemt eder venner. Hver dag mellom 8—9 morgen (Norges tid) bæres I frem for nådetronen. Bøn-nens makt er stor. Halleluja!

Vi må prise Herren som har underfult hjulpet til idag. Om alle andre glemmer, så glemmer ikke han «Vei har Han alle steder, på virke-ingen trang. Velsignelse Han spreder og lys på all vår gang.»

I begynnelsen av april åpnet Her-ren vei så lille Ruth og jeg fikk gå til Ooty, en fjellstasjon syd herfra for en ukes tid. Vi var begge ned-brutte legemlig. På veien did besøkte vi våre venner som kom til Jesus ifjor. De har innviet sine liv til Her-rens tjeneste og virker for andre frelse på samme tid som broderet har en post i et motorfirma. Under bare Jesus, som således kan omskappe mennesker. Vi hadde også gledet utdele Guds ord på denne tur.

Våre småpiker på skolen lever vel og skriver slike gode breve. Maria trives også vel og virker sammen med sin mann i Herrens vingård. Det er stort når vi tenker på hva Jesus kan utrette igjennem disse småpiker, som vi har fått nåde til å redd

Broder Simi-gelist, går dag-
evangeliet, ved
omsorg for en
hundre medlem-
ham og hvert
de alle må bli
Forleden var
striktet. Vi pas-
og utdelte Guds
knusende å se
på en strekning
og ikke en en
Mysore Staten
ner mennesker
rer som gjør ev-
vilde være det
ge hadde bare
hele landet. I sa-
og arbeiderne f-
Herre at Han ut-
høst.»

Herren har u-
nold i de to si-
mens han hold-
tung jernvifte t-
ned fra taket,
falt på hans sk-
hodekuls ned a-
slapp med kun-
skulder; mens
knekk og vifter
ker. Igjen i fort-
var på vei til e-
stor fart imot
blev kastet und-
kelen mens bile-
hjulet kun noen
han lå. Cykkelen
stilling men Ar-
å bli alvorlig

noen slemme s-
venner at Herr-
bevare ham for
dyrebare sjeles-

Vil også her-
telige takk til
forsamling som
gren av Herren
lønne dere i sin-

Vær så hils-
fra oss alle her-
Eders i nåd-

målet skuende

— En kriste-
han er et menn-
vegelse ovenfra

Fra arbeidet i Nord-Norge.

La oss fremdeles huske hverandre inn for nådens trone.
Kjær hilsen fra eders i nåden

Tina og Alfred Myreng,
Kjøllefjord.

Vi vil gi opropet vår beste anbefaling. Hvis det noe sted behøves lokale så er dette et av dem.

Red.

På reise i Finnmark.

Fra Breivikbotn gikk så reisen til Børfjord. Vår tanke var nå å besøke en del småsteder, etter som Gud la det til rette for oss. Er jo ikke så ofte de har besøk på slike avsides plasser. Så gleden var stor da vi kom. Fikk kjenne som det står i sangen: At det var som en kvegende luftning, — og treffe en broder og søster på vei til samme hjem. Vi fikk bo hos to eldre troende søsken, og hadde en deilig tid sammen. Folket her også lever i små kår, men enestående gjestfrie. Fikk i sannhet føle de gav med et godt hjerte. Var ikke så stor plasen, en 7—8 naboer. Var der litt over en uke, og folket var flinke til å gå på møtene. Det var jo for det meste kvinner, da mannfolket var på sjøen. Var hjemme bare om søndagene.

Drog så derfra med skøite til Nordøy. Det var Else Ellingsen vi nå skulde besøke, og vi blev godt mottatt. Søstren har i mange år sammen med sin mann, bodde alene på denne øia. Nå var hennes mann nettop død, likeledes hennes eldste datter. Hun var gift og bosatt i Bergen. Fikk telegram at hun plutselig var blitt syk, og døde en par dager efter. Så sorgen var jo dobbelt stor for henne. Hun hadde bedt til Gud, at han måtte sende oss, så hun kunde få noen å snakke med. Tross satans mange hindringer ledet Gud oss dit allikevel; og vi fikk en deilig tid sammen. Hun priste Gud midt i sorgen. Men hun sa selv, at hadde ikke Gud vært hennes trøst hadde hun sikkert mistet forstanden. «Nei, det fins ei en trøst, som den himmelske trøst, Husvalerens tale så skjønn. Så la oss når vi ber også huske denne søster. Sitter nå igjen med 6 barn, hvorav 2 går på skole enda. De 2 eldste er ute på fiske, men fortjene»
(Forts. side 6.)

fra hedenskapets mørke og som ellers vilde ha levd et liv i skam og last.

Broder Simion, vår trofaste evangelist, går daglig til to steder med evangeliet, ved siden derav har han omsorg for en liten menighet på en hundre medlemmer. Bed meget for ham og hvert lem på Kristi legeme at de alle må bli menneskefiskere.

Forleden var vi på en tur ut i distriktet. Vi passerte flere landsbyer og utdelte Guds ord. Det var hjerteknusende å se disse forsømte steder på en strekning av over 40 eng. mil og ikke en eneste misjonsstasjon. Mysore Staten har omkring 7 millioner mennesker og bare 30 misjonærer som gjør evangelisk arbeide. Det vilde være det samme som om Norge hadde bare 5—6 predikanter for hele landet. I sannhet høsten er stor og arbeiderne få. Be derfor Høstens Herre at Han utdriver arbeidere i sin høst.»

Herren har underbart utfriet Arnold i de to siste måneder. I april mens han holdt på med å feste en tung jernvifte til en løkke som hang ned fra taket, gled jernviften og falt på hans skulder og sendte ham hodekuls ned av bordet. Han undslapp med kun opskakelse og en sår skulder; mens bordet fikk en stygg knekk og viften gikk i mange stykker. Igjen i forrige måned mens han var på vei til et møte kom en bil i stor fart imot sykkelen hans, han blev kastet under bakhjulet på sykkelens mens bilen kjørte over framhjulet kun noen få tommer fra hvor han lå. Cykkelen var jo i en ynkelig stilling men Arnold slapp igjen fra å bli alvorlig skadet, og fikk kun noen slemme skinnskrammer. Bed, venner at Herren må fortsettende bevare ham for sin egen gjerning og dyrebare sjeles frelse.

Vil også hermed få sende vår hjertelige takk til hver enkelt venn og forsamling som har ydet til denne gren av Herrens vingård. Herren lønne dere i sin tid.

Vær så hilset på det hjerteligste fra oss alle her,

Eders i nåden blivende og mot målet skuende broder og søster

Desmond.

— En kristen er ingen selvstarter, han er et menneske som er satt i bevegelse ovenfra.

Bedehus i Kjøllefjord.

Som vennerne ser så er det ikke store beløp som er innkommet, men allikevel vil vi ikke tape motet, da vi sikkert vet at på den velbehagelige tid vil han bønnhøre oss. Det ropes jo fra alle kanter om hjelp og midler, snart til det ene og snart til det andre. Alle synes å ha rett til å begjære, men vi skulde mere legge vin på å ta en ting om gangen — og ikke fare for fort avsted, det kan bli virvar av det hele. Det kan vel være mange venner som har lyst og som er minnet av Gud til å sende sin femmer eller tier, men så blir det spørsmål, *hvor trenges det mest*. Kjære bror og søster prøv dig inn for Gud også når det gjelder husspørsmålet i Kjøllefjord. Det er jo ikke så godt for den enkelte som ikke kjenner til forholdene å forstå hvilket behov det er for et hus her på stedet. Bare med hensyn til søndagsskolen, så vil jeg rett og slett si det så som jeg mener. Det er helt umulig å arbeide med barna i et sådant elendig hus. De fleste av de bedre som man sier, sender ikke sine barn på søndagsskolen da det er så kalt. De resikerer det ikke og for såvidt er ikke det noe å si på. Så jeg mener at det er uforsvarlig av oss å samle barna i et sådant elendig hus.

Hvad skal man så gjøre?

Med hensyn til virksomheten på stedet ellers skal jeg ikke komme nærmere inn på. Da de tilreisende vidner har skrevet om det fra vinteren som er gått.

En ting er sikkert, at ordet skal ikke vende tomt tilbake, det som er utsådd også i vinterens løp. Vi får også erfare at Gud virker med sin ånd så syndere frelses, om ikke så mange så er en sjel mere verd enn hele verden.

Priset være Gud, han er trofast, han vil gi kraft og styrke så som dagen er. Vi er så takknemlig for å få være med enskjønt det blir i ringhet, for det som intet er har Gud utvalgt.

«Som alt ifra først er av nåde så er det fremdeles idag. Når Han blott i hjertet får råde, Da fremmes hans herlige sak».

Takk, da kjære venner, fjernt og nær for alt både smått og stort. Gud velsigne dere alle. Åpb. 22, 12.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Misjonsutvalget.

Som leserne kjenner til har de frivillige venner tatt noen brødre som skal være misjonærene og misjonsvennene behjelpelig i arbeidet med den ytre misjon.

Det er ikke et diktatorisk misjonsråd, men noen brødre som vil være behjelpelig i saker som er vanskelig å klare for en kasserer eller misjonær alene. Det er helt fritt å henvende seg til dem eller la det være og de griper ikke inn uten etter anmodning fra vedkommende som ønsker hjelp.

De mange små venneflokker eller vennegrupper som støtter en misjonær kan komme i en slik stilling at de ikke klarer å oppfylle sine forpliktelser og da er det nødvendig å ha noen å henvende seg til i slike tilfeller.

At misjonssaken er en menighets-sak betyr ikke at man ikke kan samarbeide med andre menigheter eller vennegrupper og et bindeledd mellom disse er da dette brødretvalg.

At det reises en del innvendinger mot dette med at det ikke er bibelsk å ha et slikt utvalg, er nok ikke så helt avgjort som noen tror. Visstnok leser vi ikke om at noen var uttatt til en slik gjerning, men når det var vanskelige saker som skulde avgjøres søkte de første kristne hjelp hos hverandre.

I praksis blir det noenlunde det samme enten disse brødre er valgt eller de ellers har den nødvendige tillit.

De brødre som her er uttatt har fått den tillit som kan gis dem ved å ha 2 konferansers anerkjennelse.

Det betyr ikke å sette sin lit til menneskelig organisasjon, men plan og orden må til.

Vi har nu et aktuelt tilfelle med kjøpet av Evenstads misjonsstasjoner.

Burde ikke her søkes samarbeide med brødrene?

Vi skylder

for trykning og trykkeriet må ha sitt. Samtidig har vi så meget utstående at om det kom inn vilde alt bli betalt og vi vilde ha et godt fond i reserve.

Husk nu å send det dere skylder. Kr. 4.—, 2.— eller mere, er ikke så meget for den enkelte, men for bladet betyr det alt.

Vi skal ikke si mere om saken nu, og håper å slippe siden også for da har antagelig våre abonnenter betalt.

På forhånd takk!

Neste nr.

kommer 1. august.

Vi kan ikke

få plass til alt stoffet i dette nr. heller og ber innsenderne være tålmodige. Det kommer etterhvert.

Misjonær Olga Schult

fyller 28. juli i år 70 år. Hun blev frelst i 15-års alderen og reiste ut som misjonær 1913. Hun kan da også se tilbake på 25 års virksomhet som misjonær i år.

Som de fleste av bladets lesere nok kjenner til har hun mest tatt sig av unge og hjemløse piker og utført et meget storartet arbeide blandt disse ulykkelige. Særlig i den siste tid har arbeidet vokset og nylig blev 13 unge kvinner døpt.

Vennene vil sikkert huske henne på syttiårsdagen.

Bibeluken i Fevik.

Vil få minne om bibeluken som skal holdes i Fevik i august. De fleste har kanskje planlagt sin ferie,

men de som kan avse en uke og da vil sikkert bli tilfreds.

Foruten de daglige bibeltimer møter under brødrene Hedin Kleppes ledelse, vil det bli god ledning til å nyte friheten i den re natur og adgang til forfriskende bad.

De som ennå ikke har meldt deltagelse, må melde ifra så snart som mulig til herr Albert Robins Oslo. Se forøvrig annonsen ang. m. v. S. Trøber

Østfold fylke.

Korrespondanse til de frie samlinger skal sendes til nedenstående:

Askim: (Eben-Ezer) Peder De Telefon Askim 139.

Larkollen, Rygge: Ludv. Jans Skoggt. 10, Moss.

Moss: (Logen) Jul. O. Lind. Telefon Moss 1918.

Rygge: (Betania) Hans R. Ut Rygge st. Telefon Moss 4049

Saltnes, Råde: (Klippen) Lars L vik, Onsøy st. Telefon: Ves Onsøy 12 B.

Sarpsborg (Misjonshuset) A. Hol Dronningensgt. 9.

Spydeberg: (Svae bedehus) Sm Johansen, Langeli pr. Spydeberg Telefon Heli 66.

Tune: Anders Ramstad, Tune Greaker st.

Varteig: Arnt Gresløs. Telef. Ise Vidnesdalen, Skiptvet: Kristi

Kjersbek. Telf. Vidnesdalen 8 Paulus m

Øvre Skiptvet: Andreas Solva med glede

Langeli pr. Spydeberg st. su løfte o

Foruten disse er det en del stånd blev flokker som ikke har noen faste

korrespondere. Ved å henvende uttrykken til de som står som ledende brødr det likner

de ovennevnte flokker vil man si vidt 3 og

kert få deres adresse. Enten en

Den ap

andsfyllt

uten erf

anden.

Det va

De va

pinsen ko

stemmelse

for. De b

enda mer

Kom noe

bad endre

Peter blev

alltid frem

liv har så

Tacoma 5. juni 1938.

Den apostoliske menighet i Skriftens lys.

Ap. gj. 2, 41—47. 4, 31—33.

(Forkortet referat av forst. Kleppes tale ved konferansen på Moss)

Ved M. Støve.

Når jeg idag skal peke på litt om den apostoliske menighet i skriftens lys, så ligger det for mig å tenke mig den som en levende organisme. De var alle satt i levende forbindelse med Kristus, og dermed også med hverandre, som vintreet og grenene, som hodet og lemmene, levende steiner, oppbygget på hans, den levende sten, et åndelig presteskap til å fremføre åndelige ofre som tekkes Gud ved Jesus Kristus.

De var ikke alle like av natur, men Herren forenet dem til et legeme. De var frelst med samme frelse, fått samme ånd, levde og led sammen arbeidet sammen og trivdes godt. Tross forskjellige karakterer blev de alle likedannet med hans sønns bilde.

Den apostoliske menighet var en åndsfullt menighet. De blev alle fyllt på pinsedagen.: Likesom de var frelst ved samme blod, så blev de alle fyllt med samme ånd. Ikke bare på pinsedag, men de blev fyllt gang på gang. Dette var ikke lønnkammerfylde, men det skjedde mens de var samlet. Vi ser også at Peter og Paulus m. a. blev under kriser fyllt med glede og den hellige ånd. Da Jesus løfte om å døpe med den hellige ånd blev oppfylt blev de alle fyllte. — Der har vært megen strid om uttrykkene: fyllt, døpt, fallt, men det likner barn som tretter om hvor vidt 3 og 4 er 7 eller om 4 og 3 er 7. Enten en sier døpt eller fyllt så er det det samme.

Den apostoliske menighet var en åndsfullt menighet. Ikke et lem var uten erfaringen av å være fyllt av ånden.

Det var en bedende menighet.

De var i en bedende tilstand da pinsen kom. Etter Herrens egen bestemmelse kunde ånden ikke komme før. De bad sandrektig og det blev enda mer sandrektig bønn etterpå. Kom noe i veien kom de sammen og bad endrektig til Gud. De bad da Peter blev fengslet. Kneveien fører alltid frem, intet annet i de troendes liv har så herlige løfter.

Hvert medlem var grepet av trang etter bønnemøter. Hvor det er tilfelle møter Gud alltid op. Han hører og besvarer bønner.

Når vi er i bønnens atmosfære vil vi drives frem ved Guds kraft.

Det var en vidnende menighet.

De fyllte Jerusalem med sin lære. Vi kan ikke tenke oss at en familie kunde bo i undreetasjen hos noen av dem uten at de vidnet for dem.

De vidnet om Ham som var oppstanden og de fyllte Jerusalem med denne lære.

Satan blev redd og satte igang organisert forfølgelseskampagne for å stoppe dem, men han får være lei-hund for Gud somme tider.

Menigheten tellet nu omkring 5000 menn. Med kvinner og barn antas da omkring 20 000 og disse blev sprette rundt omkring.

Gjemte de sig? Nei. De forkynte evangeliets ord.

De hadde frelsen med sig hvor de kom. Ikke fordi de hadde gått predikantsskole, men Guds ord var levende for dem og hjertene brennte, hvilket resulterte i store vekkelse. Det skjedde ikke formedelst ytre prakt, men ved glødende hjerter. Il-dene tentes. Somme tider kan vekkelse opstå som følge av noen fattige sjelers bønn i enrum. En bedende menighet kan ikke annet enn være en vidnende menighet.

Da Israels barn kom til ørkenen Sina. (Den kunne gjerne kalles ørkenen «Sint») knurret folket over tørken og la skylden på Moses og Aron, men de gikk inn for Guds åsyn med det og Gud svarte og sa: Kall menigheten sammen og jeg vil gi regn.

Dette er beste måten å ta det på, og da blir det slutt på tørken.

Kall menigheten sammen til bønn. Slutt med å lyve for Gud. Da blir det syndsbejennelse og flodleiet renses, så at den levende floden kan strømme og flyte over til dem utenfor.

Jeg tror like meget på vekkelse nu som i den første tid. Får satan

oss til å tro den løgn at der ikke kan bli vekkelse nu er vi maktesløse. Jo, Guds Ånd kan ennu gjøre store ting gjennom en liten troende tropp som vandrer i troskap.

Det var en brennende menighet.

De vidnet ikke av tvang, men fordi de elsket menneskene, og de hadde lyst og trang til å vidne.

Det var en seirende menighet.

De skaket grunnvollen i det hedske Rom, ikke ved sin mektige kunnskap. Nei, kunnskapen oppbleser men kjærligheten oppbygger. I-gjennom disse i sig selv så ringe og svake redskaper arbeidet Gud. Verden brød sig ikke om dem. De hals-hugget en Jakob, fengslet en Peter og Paulus, men menigheten bad og det blev til seier, og vi fikk de velsignede brevene. En Bunian blev fengslet og i fengslet skrev han sine bøker som er til stor velsignelse den dag idag. De fengslet Hans Nilsen Hauge og det blev til velsignelse for oss som lever idag.

Gud vil gi, bare Han får redskaper. Bare Han får oss ned så er der ingen grense for hvad Gud kan gi.

Det var en menighet som levet et rikt kjærlighetsliv.

De frelst holdt sig sammen som ett legeme. De hadde intet særeie. De stod sammen i troen på den kors-festede og opstandne og den levende Kristus.

Det er ikke nøie med læren, sier mange. Hvem skal vi rette oss efter av dem som sier at det ikke er nøie med læren eller de som ser efter hvad Skriften sier?

Jeg holder på det siste.

De holdt fast ved samfundet.

Der var bare ett samfund, Åndens samfund i Kristus Jesus. Fil. 2, og dette tok de vare på. Kristi fred var den dominerende makt og hvor det er tilfelle er man fredssommelige og fredsstiftende.

De hadde alt felles.

De foretok en slags utjevning så at noens overflod kom andres trang til hjelp. Det var frivillig.

Om du ber om å bli velsignet må du være forsiktig for Gud gir sig ikke før han får alt. «De gav sig selv først til Herren og så til oss ved Guds vilje». Se hvor de var løst fra sine eiendele. De har sin skatt i himmelen og søker de ting som er oventil. (Se også 2. kor. 8 og kap. 9).

Det var en misjonerende menighet.

I førstningen kretset de om Jerusalem, så tillot Gud forfølgelse og de kom til de omliggende steder og så videre ut i hele verden.

Paulus stod i gjeld til alle. Så også vi på grunn av alt det Gud har gitt oss del i. Misjonærer har berettet om tilfeller hvor gamle har spurt: «Hvor lenge har dere hørt dette budskap, og hvorfor har dere ikke kommet hit før?» Det må være sønderknusende å høre slikt.

De holdt fast ved brødsbrytelsen. I førstningen brøt de brødet hver dag. Så blev det hver første dag i uken. Vi lar brødsbrytelsen være tilfeldig. Noen sier de får ikke noe av den. De burde skamme sig. Andre sier de forstår den ikke.

Ta det som det står. 1. kor. 10. 16—17. 11. 23—26.

Hvor ofte en skal bryte brødet beror på hvormeget man elsker Kristus. Vi går ikke til brødsbrytelsen bare for å få noe, men for å gi.

Vi velsigner. Han prises på nytt. Når alle samles til dette får en alltid velsignelser. Er det noen som splitter er de ikke de ved Herrens bord. Det samler.

Da Esras skulde gjenreise templet bygget han alteret først. Få istand Herrens bord før noe annet gjøres i menigheten. Hvor to og tre er samlet i Jesu navn der er Han midt i-blandt.

«Saml Menighe:en og jeg skal gi vann.»

Innkomet til Karl M. Risvik.

K. Larsen. Arupsgt. 1, Drammen	kr. 10.00
St. Croixgt. 25, Fr.stad	20.00
Sara Liavold, Osen, Sirnes, Flekkefjord	10.00
Takkes hjertelig.	
Skatvik 12—5—38.	

For Karl M. Risvik.
ekspeditor B. Jakobsen, Skatvik i
Senja. Kasserer.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)
Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet,
Oslo.
God middag. Kaffe og smørbrød.

Fra arbeidet i Nord-Norge.

(Forts. fra side 3)

sten har vært liten i vinter på grunn av uværet. Men selvom det ikke alltid hadde vært så fint, så hun, så hadde nå Gud hjulpet dem så de ikke hadde sultet enda, og til ham satte hun sin lid herefter også. Han har jo lovet å være de faderløses far og enkers forsvarer. Salm. 68. 6. Hadde også en del møter, og mange folk. Det siste møte vi hadde måtte dem hente frem alt som kunde tenkes å sitte på. Der kom skøyter, robåter og gåendes over fjellet, fra alle stedene rundt om. Folk er ikke så nøie på veien her oppe, kan gå flere mil for å komme til et møte. På mange steder må de helst i båt for å komme til hverandre. Fikk også den store nåde og be med en sønderknust sjel, og kjente som det var himmel på jord. Ja, der er stor hunger efter å høre om Jesus. Så her er arbeidsmark nok. Høsten er stor, men arbeiderne få. La oss be høstens Herre om å drive arbeidere ut. Da stedene ligger så sprett fra hverandre trenges der mange flere vidner.

Så gikk reisen til Storelv, i nydelig solskinn og havet blikkende stille. Gikk på land, og spurte om vi kunde få husrom noen dage, og ha noen møter. Men nei, det så ikke ut som de hadde lyst til å ta imot slike folk. Viste oss avsted til Mefjord — ca. en halv times vei. Men fikk samme beskjed. Sulten og slitne som vi var fikk vi en gammel mann til å ro oss over til Sandøybotn, da det var så langt å gå. Der blev vi så godt mottatt. Kjente vi fikk føle litt av hvad Jesus sier: «Revene har huler, og himlens fugle reder, men Menneskesønnen har ikke det han kan helde sitt hode til.» Luk. 9, 58.

Blev der i 3 dager og hadde et par møter. Men nå har det satt inn med sol og sommer, så det er vanskelig å samle folk i den lyse tiden.

Drog så østover hvor vi blir til stevnetiden.

En søsterhilsen til alle Guds folk!
Husk oss i eders bønner!

Astrid Schie,
Ingrid Ødegård.

*

Fra Honningsvåg.

I min skrivelse av 16. mai hadde jeg nevnt noe om de vidner som har besøkt oss i vinterens løp har sneket sig inn en feil, som jeg rette på.

Blant de vidner som har besøkt oss var også broder Breimoen og stru og disse to har vært og er stor velsignelse.

Skal også meddele at da min skrivelse var en bønn til Gud om hjelp i likhet med profeten Elias da jeg ba om vann. Jeg ba også til Herren om hjelp i vårt foretagende. Ja, og pris. de første regndråper er og håper at sildigregnet kommer ter. Må vi stadig være i bønn kontakt med Gud så han hører våre bønner. Han har selv sagt at han være med oss og hjelpe oss og bære oss.

Ja, dette løfte står fast til evig Amen!

Honningsvåg 26/6—1938.

Hågen Hansen.

*

Hilsen fra Nord-Norge.

Kjære venner!

Gud er trofast ved hvem I kallet til samfund med Hans Jesus Kristus. Guds løfter holder.

Vi har nu et par dager det blir sommer også iår. Enda ger der sne mange steder, men grønnes mellom flekkene.

Vennene her nord har også innbudt til stevner. I Balsfjord, de efter hvad Eilertsen skriver hatt en god tid nu, vil også iår ne se mange venner samlet hos Stevne der den 10. juli.

Et nytt sted blir det iår, idet venner i Komagfjord Kvalsviks Breimoens har innbudt å møtes den 17. juli.

På Kistrand, hvor de har det lokale ferdig blir det å samles 24. juli. Alle steder begynner ne lørdag og varer til de forskjellige ruter i kommunikasjonene igjen rer vennene hjem til sitt.

I Breivikbotn blir det litt se iår, men de vil nok også der se venner samlet.

For oss her nord, som spredt er det en opmuntring for å samles for sammen å prise hvis trofasthet vi daglig får En stor glede ville det være om vi også iår fikk

I er mine vidner

«Jeg vil ikke gi meget for din kristendom hvis den ikke kan sees. Lampen snakker ikke, men den lyser. Et fyrtårn slår ikke på tromme men langt utover havet ser sjømannen dets veiledende lys. La således dine gjerninger lyse frem av din kristendom. La ditt liv være din preken, da kan du være sikker på at det også vil lyse i verden.» (Spurgeon).

Hvor sant er ikke dette, men hvor lite det blir gitt akt på og praktisert. Mennesket higer gjerne efter det store, skjønt Guds ord sier det motsatte og David sier i Salm. 131 «Herre mitt hjerte er ikke stolt og mine øine er ikke høie og jeg gir mig ikke av med ting som er mig for store og for underlige. Sandelig jeg har fått min sjel til å være stille og tie; likesom et avvænt barn er min sjel hos mig.»

Har av og til sett opfordringer i blader til dem som skriver at dem skal skrive tydelig og fatte sig i korthet, men det burde også stå at en skal fatte sig i sannhet; for et kristelig blad er ikke reklame for en person eller forsamling, men det er til å forfremme Guds sak. Det kommer for mig sommetider at trollmannen Simon sa sig selv å være stor og det var mange som trodde på ham. Om det ikke direkte er en trolldoms ånd kan det være en sterk menneskeånd som trakter efter å være noe frem for sine medmennesker. Derfor er det vel så mange som blir født av «kjøds vilje» og «manns vilje», men ikke av Gud. De er med en kort stund og siden ut i verden igjen. Det hele blir bare en spott og hån for de kristne. Det blev mig nylig fortalt at en blev med for 14. gang. Hvad syn skal verden få på sådan frelse. Ufrelste mennesker svarer ofte at de føler trang til å bli frelst, men er redd det ikke skal holde, og så fremholder de denne og hin som løper fra og til. En kan ikke si at et menneske er frelst fordi en bøier kne under en viss stemning og innflydelse, men er sæden falt i god jord bærer den frukt og på frukten skal treet kjennes.

«Så stå da omgjordede om eders lænd med sannhet og iklædd rettferdighetens brynje.» (Efs. 6, 14.)

Broderhilsen

M. Andersen.

SPREDTE FELTER

Stevne i Ski.

Søndag 12. juni hadde forsamlingen på Betel. Ski sitt årlige stevne.

De hadde leiet det store vakre Menighetshuset like ved stasjonen og når møtet begynte kl. 11 var det på det nærmeste fullt.

Br. Armo ønsket velkommen og leste fra 1. kor., 1, 1—3. Det var kommet et par hilsninger til stevnet som han leste op. Et fra broder Oskar Myhre, Spydeberg, hvis hustru var død og et fra br. M. K. Kleppe som var blitt forhindret fra å komme. Derefter talte Engvik fra 1. kor. 2, 1—7 om Kristus som Guds kraft og visdom.

Bysveen sang og talte fra Hebr. 12, 18—24. Anders Andersen talte fra Jer. 31, 31—34.

Kl. 3:

Midje, Ski leste fra 1. Moseb. 17, 1—7 og br. Bysveen sang. Derefter talte E. Thoresen fra 2. kor. 6, 18 og misjonær Fjeld fra 1. kor. 1,

Kl. 7.

Br. Dammen leste Luk. 15, 17 og derefter talte br. E. Falck fra Job 5, 8. Martinsen, Moss, G. Iversen, Henriksen, Eydehamn, Karl Slangsvold m. flere vidnet.

G. I.

På farten.

Efter stevnet og konferansen i Moss har det blitt noen småturer. Først på stevne i Ski den 12. juni. Det var bra med folk der og brødrene Engvik, Bysveen, A. Andersen, Ernst Falck, Jens Fjeld, Martinsen, Moss, Ruben Dammen m. flere deltok. Menighetshuset som var leiet for anledningen var fullt og mange sannheter fra Guds ord kom frem. Fikk bo hos broder og søster Fjeld som har fått kjøpt sig et riktig koselig hus i nærheten av Langhus st.

Oslo:

På mandag stod kursen til Oslo. Det var noen ting som skulde ordnes og jeg blev der et par dager. Tirsdag fikk jeg anledning å delta i misjonsmøte i Møllergt. 38. Brødrene Kleppe og Thoresen (Millionæren) talte. Det var bra med folk og en god ånd over møte. Fikk atter bo hos søskende Hammer som alltid

der hadde tro for å ta turen. Vel mott i Jesu navn.

Bed med oss om en kraftig besøkelse av Ham som kan løse den bundne og sette den plagede i frihet. Hans er æren.

Hjertelig hilsen fra alle venner ved

Børselv 29. mai 1938.

Dorothea Klem.

Desverre blev dette forlagt og kom ikke med i forrige nr.

Red.

*

Forbønn ønskes.

Nyborg den 12/6—38.

Til Misjons-Røsten!

Guds fred!

Har lenge vært minnet om å skrive til «Misjons-Røsten», og takke så meget for bladet som jeg har fått fritt nu i ett år — i den tiden jeg har vært her på tuberkulosehjemmet. Takk også til dem som har hjulpet mig med å betale kontingen-ten for «Misjons-Røsten». Gud vel- signe dere igjen, og jeg ønsker også forbønn for min sykdom. Jeg har lungesyke og ønsker at Herren skal helbrede mig. For Gud er ingen ting umulig.

En ung troende søster ønsker også forbønn, og sender samtidig en seddel.

Med fredshilsen

Randi Mathisen.

Tuberkulosehjemmet, Nyborg.
pr. Vadsø.

*

Søsteren nevner at hun også kunne trenge en kåpe og forskjellige ting. Er det noen som kan hjelpe det våt henne med det?

Red.

*

Til Misjons-Røsten, Sarpsborg.
Guds fred!

Forbønn ønskes.

Jeg er en troende pike som tror på forbønn, vil dere hjelpe mig og kjelligbe til Gud at han må helbrede mig. Jeg har vært syk i flere år. Er svak i brystet og har blærekatarr.

Alt er mulig for den som tror.

Med søsterhilsen

Brita Kristiansen.

T.b.c.-hjemmet Nyborg pr. Vadsø.

Når Gud kaster syndene våre bak seg, burde vi være villige til å gjøre det samme med de feil som våre medmennesker har.

Fredrikstad:

22. juni var det misjonsmøte hos vennene Magnussen i Fridrikstad. Det er broder Simen Eriksen og noen andre venner som arbeider for Ingrid Løkken, Afrika og Skipperud, Finnmark.

Alfred Andreassen, Johanne Rippe m. flere deltok.

Rygge:

St. Hans aften har vennene i Rygge i mange år hatt møte eller fest. I år hadde de fest og på tross av at været var nokså kjølig fikk vi en liten god stund.

G. I.

Misjonsbeløp.

Til Desmond i India

er innkommet:

M. L. R.	kr. 50.—
Søstermisjonen Solstreif ved Ruth Falck, Askim	« 25.—

Tilsammen kr. 75.—

Hjertelig takk.

G. Iversen.

Bedehuset i Kjøllefjord.

Kvitteringer for innkomne midler til «bedehuset i Kjøllefjord, Finnmark fra 20—3—37 til og med 20—6—1938:

S. Eunike Wold	kr. 5.00
K. St.	« 5.00
I Sletner, Oslo	« 5.00
Offer av samtlige venner på stevnet i Honningsvåg august 1937	« 68.35
A. Arvesen Gaulding, Durban	« 58.00
A. G. Drammen	« 10.00

Tilsammen kr. 151.35

20—6—38.

Alfred Myreng, Kjøllefjord.

Olga Schult, China.

Innkomne gaver til misjonær Olga Schults misjon N. China 1937.

Møter Oslo tilsammen	kr. 233.50
Menigheten Halden til evang. Téng 1937	« 480.00
Menigheten Halden II kv. 38	« 120.00
Mathilde Mørkase, Vestfold	« 10.00
D. Grundvik Nersnes	« 30.00
H. Pettersen, Kornsjø	« 100.00
Søstre Viblemo, Konsmo pr. Mandal	« 13.00
H. Berger Lunde, Telemark	« 10.00
En ubenevnt	« 1000.00
Kvinneforeningen, Halden	« 100.00
Josefine Paulsen, Tistedalen	« 25.00
Kristi Menighet, Nersnes (4 gaver tilsammen)	« 315.00

Tilsammen kr. 2436.50

Jeg får lov å takke alle våre misjonsvenner hjertelig for forbonnen og bidrag innkommet til søster Olga Schult i 1937.

Gud velsigne dere alle.

Gerda Sigveland, kasserer.

Revidert: W. G. Andersen.

Til C. Brundtland, China

innkommet første halvår 1938:

Forsaml. Skostredet 17, Bergen	kr. 50.00
De eldre st.s misjon Bergen	« 44.00
A. Andreasen	« 50.00
Venner Skudeneshavn ved G. Ness	« 82.00
Venner Espeland pr. Bergen	« 180.00
O. L. Lande	« 50.00
Ved G. Iversen, Sarpsborg	« 55.00
I. Spurkeland	« 10.00
Venner N. Eigerøy	« 100.64
Holmsbu kvinneforening ved S. Iversen	« 65.00
A. Bratteteig	« 30.00
M. Bullin	« 5.00

Bergen 30—6—1938.

L. Hvidsten, kasserer.

Til Alb. Christiansens bil

er innkommet:

S. Johnsen, Reipå	kr. 6.00
Ingeborg og A. Høyer, Narrestø	« 10.00
Kvinnemisjon «Logen», Moss ved str. Olga Johansen	115.00
Harald Andersen, Kabelvåg, Lofoten	« 50.00
Kvittert for før	« 100.00

Tilsammen kr. 281.00

Beløpet fra H. Andersen, Lofoten er mottatt av Arnt Andersen, Oslo og overlevert br. Erling Syvertsen, Drammen. Br. Syvertsen har også mottatt en del andre beløp som blir kvittert for senere.

Vi behøver altså enda meget mere før vi har nok.

Broderhilsen

G. Iversen.

Til Inger Frellumstad, China.

Innkomet til Inger Frellumstad, China fra 1—1 til 30—6—38:

Fra barnemisjon i Sande ved Mathilde Kristoffersen	kr. 400.00
Misjon i Sande	« 159.18
Misjon i Holmestrand	« 250.00
Alliancemisjon ved Storm-Monsen	« 157.67
Gitt fra avdøde Eli Edvardsen ved H. Edvardsen	« 100.00
Oskar Rygg, Svelvik	« 10.00
Tilla Hansen	« 5.00
J. J. Drammen	« 10.00
Johansen, Gulhaug	« 25.00

Fra den enkelte av eder som minnes våre kjære misjonærer, til eder alle som samles til bønn og hjelp, hjertelig takk! En sjel som velsigner, skal trives, og den som læsker andre, han blir og selv læsket.

Sliperimester Reiersen, Sande, kasserer.

Til Berger N. Johnsen

er innkommet i 2. kvartal:

Ubenevnt Mandal	kr. 2
I. Lund, Horten	« 2
Ingeborg Høyer, Narrestø	« 1
«Jo»	« 1
K. J. ved Hansine Gjertsen, Bergen	« 2
E. Johansson, Møklegård, Gresvik pr. Fredrikstad	« 6
En str., Drammen	« 1
Menigheten i Rossfjord ved Søren Eriksen, Rossfjord tils.	« 5
Hans Berge, Lunde	« 1
Marie og Hellek Sønstebo, Bø	« 1
«Jo»	« 1
M. L. R.	« 1
Marie Kvalsvik, Alta	« 1
Antonette og Isak, Kvalsvik Komag-fjord	« 1
O. K. Mossby, Kr.sand S.	« 1

Tilsammen kr. 46

Regnskapet til Berger N. Johnsen er sluttet 17. juni. Siden er innkommet et bidrag som blir kvittert for neste gang. På broder Johnsens vegne hjertelig takk

G. Iversen, Boks 52, Sarpsborg

Kvittering.

Til det påtenkte forsamlingshus i Halden er innkommet, fra to av oss ukjente brødre, Johan Hagen og Hans Aagaard, Folkestadbygda kr. 20.00, hvorfor vi sier og givne takk.

Hågen Hansen

Betania, Rygge.

Stevne søndag 7. august. Syvmannsmusikken fra Halden deltar.

Møter kl. 10.30, 3 og 6. Melk, kaffe og mineralvann kjøpt.

Alle hjertelig velkommen.

For menigheten

Hans R. Utne

Vennestevne

avholdes på Sætre i Hurum søndag den 7. august.

Hjertelig velkommen.

For vennene.

Aksel Abrahamsen

Hvilehjemmet «FREDLY»

Åpent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen.

Telefon Vestre Gran nr. 9 I.

Evangel. Ruth Hansen,

Vestre Gran, Hadeland.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg 14